

ročník 2017

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc říjen

Svatý Jan Křtitel

Milí farníci,

měsíc říjen je podobně jako květen mariánským měsícem. Věříme, že Panna Maria je po Bohu ta nejprvnější, a proto má mít i v životě každého katolického křesťana přední místo. Projevem naší úcty k nebeské Matce je modlitba sv. růžence.

Letos zesnulý kardinál Joachim Meisner o růženci napsal: „Jednou jsem viděl růženec, který byl vytvořen v zajateckém táboře z toho nejcennějšího materiálu, který tam byl k dispozici, z chlebových kuliček. To, že si vyhladovělý voják odepřel životodárný chléb, aby z něj vyrobil růženec, mluví o jeho hodnotě více než množství zbožných knih.

V růženci se nám zviditelňují stopy Krista ve světě. Pán kráčel po cestách tohoto světa, křížem krážem po zemi. Od perly k perle, od zrnka k zrnku kráčíme spolu s ním. Od tajemství jeho dětství, přes zastavení při jeho utrpení smíme kráčet s Marií k jeho oslavení. Jeho cesty se stávají našimi.

Růženec je shrnutím celé víry. Na růženci visí kříž. U kříže se modlíme vyznání víry. To je naše věrouka. Potom přicházejí první tři zdrávasy se třemi božskými ctnostmi: vírou, nadějí a láskou. To je naše nauka života (věř, doufej, miluj). Konečně následuje na šňůrce jak slepeckým písmem celý Nový Zákon, Boží slovo.

Nepotřebuji věřit ani žít více než růženec. V růženci je celá víra církve.“

Tak psal kdysi o růženci bývalý kolínský arcibiskup. Přeji vám všem, abyste si zamilovali modlitbu svatého růžence, aby nebyl jediný den bez této modlitby. Jděme životem spolu s Ježíšem a Marií.

P. Martin

Poznáváme svaté v našem kostele

Sv. Jan Křtitel

Prorok, předchůdce Páně narozen 6 měsíců před narozením Ježíše Krista. Jeho svátek se slaví 24. června. Narodil se postarším rodičům Zachariášovi a Alžbětě. Jeho narození zvěstoval archanděl Gabriel Zachariášovi, který mu nevěřil, proto oněměl až do narození dítěte. Příběh známe z Bible. On byl předurčen, jako ten který má připravit cestu Páně. Jako mladý odešel na poušť, aby se připravil na své poslání. V poušti šel žít jen medem divokých včel, kobyilkami a kořínky z rostlin. Ve věku 30ti let se stal kazatelem a připravoval lidi na příchod Vykupitele. Svým příkladným životem se stal známým, proto za ním přicházelo mnoho lidí, které křtil v řece Jordánu. Také víme z Bible, že dokonce za ním přišel i Ježíš, aby se od něho nechal pokřtít a tak aby se splnilo to, co bylo napsáno.

Úryvek z Bible MT 3, 13-17: „Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“ Tu mu Jan již nebránil. Když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil z vody a hleděl, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje na něj jako holubice. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Sv. Jan Křtitel je považován za posledního proroka před příchodem Ježíše Krista a prvním světcem a mučedníkem v Novém zákoně. Je uctíván římskokatolickou, východní, starokatolickou, pravoslavnou, anglikánskou a dalšími východními starobylými církvemi. Sv. Matouš ve svém evangeliu zaznamenal, že sv. Jan Křtitel káral vládce Galileje Heroda Antipu za to, že zavrhl svou manželku a oženil se s ženou svého bratra Herodiatou. Herodes nechal Jana Křtitele uvěznit. Herodiada ale usilovala o jeho život. Král nejdříve Jana chránil, vážil si ho a obával se nevole lidu. Ona ale řekla své dceři Salome, ať Heroda požádá o hlavu Jana Křtitele. Ona okouzila krále svým tancem natolik a ten jí dal slib, že jí splní každé přání. Král se nejdříve zdráhal, ale potom svůj slib splnil a dal Janovi setnout hlavu. Stalo se tak 29.

Výlet našich farníků

„To, že jste se dali dohromady a uspořádali tuto návštěvu, jasně ukazuje, že jste krásné živé farní společenství.“ Těmito slovy nás na faře v Rokytnici s radostí přivítal v neděli 1. října P. Tomáš Klíč.

Náš výlet za o. Tomášem začal v neděli o půl druhé, kdy jsme se směstnali do šestnáctimístného autobusu p. Duška z Červenky. Cestou jsme se zastavili na krásném poutním místě v Dubu nad Moravou, kde jsme si prohlédli kostel, výstavu ornátů a také přilehlou faru. Opravdu jsme žasli nad aktivitou a pilí místních farníků a dobrodinců, kteří tyto prostory nádherně opravili a zprovoznili. Poté jsme dorazili

srpna. V českých zemích je sv. Jan uctíván od konce 10. století. Stal se patronem mnoha kostelů, řadových chrámů benediktinů v Ostravě u Davle, u sv. Jana pod skalou benediktinek v Teplicích i města Teplice, kláštera cisterciáků v Oseku u Duchcova, kde byl relikviář s paží sv. Jana (bohužel dnes považován za nezvěstný). Další paže byla uctívána ve Svatovítském pokladu v Praze. Dřevěný relikviář ve tvaru uťaté hlavy na talíři se dochoval ve sbírce Národního muzea v Praze. Stříbrné poprsí sv. Jana z pražské zlatnické dílny doby gotické je vystaveno v klášteře cisterciáček v lužnickém St. Mariensternu. Některé ostatky jsou uloženy v relikviáři sv. Maura na zámku v Bečvě nad Teplou. Hlava sv. Jana Křtitele, sťatá králem Herodem, byla uložena a uctívána v kapli byzantských císařů v Konstantinopoli, odkud ji údajně v roce 1203 uloupili účastníci 4. křížové výpravy. Dostala se pak darem francouzskému králi Ludvíkovi IX. Svatému, který ji vystavil ve své soukromé kapli Sainte - Chapelle v Paříži. Z této relikvie byly oddělovány částičky, jako dary do Sýrie panovníkům. Podle jiné legendy se hlava dostala do Sýrie a byla později přenesena do Umajjádovské mešity v syrském Damašku. Stal se patronem křížáckého řádu Johaniťů – později nazvaných maltézští rytíři a proto je patronem i Malty a tamní katedrály v městě La Valetta, Burgundska, Provence, Florencie a slez. Města Wroclav. Jsou známe jeho obrazy od Bartolomea Veneto nebo Leonarda da Vincio. Zmiňuje se o něm též židovský historik Flavius Josephus ve spise Židovské Starožitnosti.

Je ochráncem celé řady profesí, například tkalců, krejčích, kožešníků, vinařů, bednářů, hudebníků, kovářů, tesařů, zedníků, kameníků, tanečníků, pastýřů a zpěváků.

Jeho atributy jsou beránek, kříž, sekera, kožešina, řeka nebo křest.

Svátek oslavujeme 4. června. Podobizna sv. Jana Křtitele v našem kostele je v oválné lunetě pátá vlevo od kůru, přímo nad obrazem sv. Barbory. Dále nad křtitelnicí je sousoší Jana a Ježíše Krista při křtu.

Božena Vychodilová

do Rokytnice, kde nás v místním kostele čekal o. Tomáš. Společně jsme se pomodlili a chválili Pána v adoraci. Pak jsme se přemístili na faru a strávili společně krásný čas ve vzájemném sdílení. O. Tomáš nám vyprávěl o dění v jeho farnostech a nezapomněl podotknout, že na nás velice rád a často vzpomíná. Neradi jsme se vraceli zpátky domů, protože nám společně bylo moc hezky.

Na další podobné výlety se už teď moc těšíme.

Markéta Houdková

Biblické příběhy

Potopa

Léta mýjela. Na zemi žilo už mnoho lidí, ale byli velice bezbožní. Hádali a prali se mezi sebou, kradli a lhali a hanebně se podváděli. Hospodin pocítil lítost, že stvořil lidi, kteří působí takové nepravosti, a rozhodl se, že je všechny zahubí. Mezi nimi byl však jeden dobrý muž. Jmenoval se Noe a našel milost u Pána. A tak Noema Bůh oslovil a prozradil mu, co zamýšlí. Sešle na zem takové proudy deště, že nastane veliká potopa a vše na zemi zaplaví.

Když to Noe uslyšel, velice se polekal, ale Bůh mu řekl: „Nestrachuj se, Noe, jsi dobrý člověk a já nechci zahubit tebe ani tvou rodinu. Ale musíš učinit přesně tak, jak ti povím. Jen ty vyvázneš, až potopa přijde.“ Bůh přikázal Noemovi, aby postavil veliký koráb zvaný archa – 500 stop dlouhý, 75 stop široký a 45 stop vysoký. Nechtě ho zhotoví z cypřišového dřeva, pokryje rákosem a uvnitř i zevně vymaže smolou. Okolní lidé se Noemovi při budování archy posmívali, ale Noe si jich nevšímal. „Tato veliká archa není pouze pro tebe,“ řekl Bůh Noemovi. „Teď vyjdi a shromáždí po samci a samici z každého druhu zvířat, ptáků a plazů a vezmi je s sebou do korábu. Jdi a sežeň co nejvíce potravy pro sebe i pro zvířata. Když Noemovi sousedé viděli, jak Noe a jeho rodina kupí uvnitř archy zásoby ovoce a obilí, listí a sena, posmívali se mu ještě hlasitěji. Ale Noe a jeho rodina ji jich nevšímalí a pracovali dál.

Když byly všechny zásoby připraveny, Noe a jeho rodina shromáždili zvířata. Za Noem vešla ve dvojicích do korábu.

Sotva byli všichni do jednoho bezpečně na palubě, spustily se první kapky deště. A přšlo a přšlo. Velmi záhy se archa vznášela na vlnách, ale voda stoupala a stoupala, dokud nezakryla i vrcholky hor a všichni živoucí tvorové, co nebyli v arše, utonuli. Ale stále přšlo dál. Tak přšlo čtyřicet dnů a čtyřicet nocí, a když déšť nakonec ustal, vody potopy ještě stopadesát dní pokrývaly celou zemi. I rozpomenul se Bůh na Noema a jeho archu. Přivodil silný vítr a vody začaly postupně opadávat. Nakonec koráb spočinul na vrcholku jedné hory. Noe vypustil ptáky, aby zjistili, zda už je někde suchá zem, ale ti nenašli místa, kde by usedli. Nakonec Noe vypustil holubici a ta se ten večer vrátila s olivovou ratolestí v zobáku. Některé části země už mezitím vyschly. Když Noe vypustil holubici znova, že se nevrátila. To bylo Noemovi znamením, že mohou z archy bezpečně vyjít.

A tak Noe se svou rodinou a se všemi tvory, které s sebou vzal, vystoupili z archy na pevnou zemi. Noe postavil oltář a obětoval na něm oběť díkůvzdání. Hospodinu se oběť zalíbila. Noemovi a jeho rodině požehnal. Potom jim přikázal, aby měli hodně dětí a zemi znovu zaplnili lidmi.

„Hle, já uzavřu smlouvu s tebou a se všemi tvými dětmi,“ řekl Hospodin. „Už nikdy nesešlu potopu, aby všechno živé zničilo. Do dešťového mraku vložím duhu a kdykoli ji spatříš, připomene ti moji smlouvu, která bude platit na věky.“

Petra Obšelová

Kaple sv. Josefa, záhada naší obce

Ač jsem se snažila sebevíc, nepodařilo se mně nikde dohledat, kdy přesně byla tato kaple postavena, ani v kronice, dokonce ani „strýček“ Google nepomohl. Víme jen to, že tato barokní stavba pochází z pol. 18. století a spousta z vás, již dříve narozených, si možná ještě pamatuje, že se ke kapli dřív chodívalo v průvodu na Boží tělo a o velikonocích.

O její zkrášlení a opravu se v nynější novodobé historii zasadila někdejší starostka obce Ing. Eliška Dostálová. V současnosti se kaple využívá alespoň jedenkrát do roka, a to o svátku sv. Josefa Dělníka 1. května, kdy zde bývá sloužena mše svatá.

Letos byla kaple opravena zvenčí a příští rok ji čekají restaurátorské práce uvnitř. Dřevěný oltář v kapli byl již dříve restaurován. Tuto práci tehdy provedl pan Emil Zajíček se synem. Oltářní obraz sv. Josefa však před mnoha lety záhadně zmizel. Zůstal z něj pouze původní rám. I přes usilovné

pátrání našeho kostelníka se nepodařilo zjistit, co se s obrazem stalo. Je možné, že byl za 2. světové války ze strachu před možným zničením uschován. Pokud přece jen někdo něco víte, jak o obraze tak i něco bližšího o kapli, napište nám!

Nicméně pastorační rada farnosti rozhodla, že obraz necháme namalovat nový. Jsem přesvědčena, že tohoto úkolu se zhostí jen náš občan a můj dobrý kamarád Pavel Dlabal, karikaturista a umělecký řezbář. Jeho malby jste mohli vidět na faře, před nějakou dobou v rámci Noci kostelů. Pokud budete mít zájem finančně se jakoukoliv částkou podílet na znovunamalování obrazu, budeme velmi rádi. Budete mít možnost buď v kostele, kde bude pod kůrem umístěna pokladnička, nebo osobně našemu otci Martinovi.

Všem dárcům velký dík! Sv. Josefe, oroduj za nás!

Vendula Koupilová

Hádej, objevuj a pátrej

Prázdniny a dovolené jsou za námi a já jen doufám, že jste mou malou hádanku uhodli hned po přečtení a nedumali nad ní místo užívání si volna a sluníčka.

A jestli jste tipovali, že se jedná o kostel sv. Petra a Pavla, který se nachází v Těšeticích, měli jste pravdu!

Kostel, o kterém budete číst, původně kostelem nebyl. Byla to kaple. Na kostel byla povýšena až v roce 1869 a v tomto období byla také přistavěna místní fara.

Věž kostela byla zvýšena na dnešní výšku třicet metrů v roce 1908. Nachází se na jižní straně a jsou v ní celkem čtyři zvony – Marie pocházející z roku 1872. Dalšími jsou: Anna,

František a Florián z roku 1997. Varhany jsou dílem E. Š. Petra z roku 1885.

Jedním z významných farářů, který zde působil, byl František Kužela, kterého možná znáte pod jeho pseudonymem – Adam Chlumecký, jakožto spisovatel a básník.

Pokud si ještě nejste jistí, dám vám opět nápovědu. Obec byla původně součástí Horky nad Moravou.

Nyní mi nezbývá nic jiného, než vám popřát klidnou neděli a kdybyste si nevěděli rady s odpoledním programem, což takhle sbalit celou rodinku a vyrazit na ta místa, která jste už vypátrali?

Ludmila Štafová ml.

Pro šikovné ruce

Podzimní svícen

V jednoduchosti je krása. V letošním říjnovém čísle vám přinášíme velice jednoduchý svícen z podzimního listí.

Budeme potřebovat: zavařovací sklenici, tuhé lepidlo na papír v tubě, čerstvé podzimní listí, mašličku, šišku či větvičku jeřabiny na dotvoření, svíčku.

Na vnější stranu sklenice postupně lepíme lístky. Místy je překládáme přes sebe, jinde necháme mezery. Nakonec

převážeme stužkou a přivážeme větvičku jeřabiny. Tento svícínek je krásný sám o sobě, ale po zapálení svíčky vynikne krása listů naplno. Pokud jich budete mít více, bude to stát určitě za to. Po sezoně svícny nevyhazujte ale uskladněte je v papírové krabici, tak mohou sloužit další rok. Listy krásně drží a neolupují se.

Veronika Dlabalová

Čtyři sultánovy ženy

Příběh k zamyšlení.

Jeden sultán měl čtyři ženy. Ze všech nejvíc miloval tu čtvrtou, nejmladší a nejlaskavější. Dával jí nádherné šaty, drahoceenné klenoty, pečoval o ni a hýčkal ji.

Velmi rád měl i svoji třetí ženu, výjimečnou krasavici. Když cestoval do jiné země, vždycky ji bral s sebou, aby všichni viděli, jak je krásná a vždycky se bál, že jednoho dne ho zavrhne a uteče k jinému.

Také svou druhou ženu měl sultán ve veliké lásce. Byla chytrá a vtipná, zkušená v intrikách. Byla jeho důvěrníci, vždycky moudrá, vždycky přející a trpělivá. Když měl sultán problémy, svěřoval se své druhé ženě a ona mu pomáhala dostat se z obtížné situace a přežít těžký čas.

První žena byla ze všech nejstarší. Byla svému muži velmi oddána, dělala všechno, co mohla, pro uchování a rozmnožení bohatství sultánova i celé země a velmi se jí v tom dařilo. Sultán však bez ohledu na to svou první ženu nemiloval a to, že ona ho měla tak hluboce ráda, jako by se ho netýkalo. Vůbec si jí nevšímal.

Jednou sultán onemocněl. Vzpomínal na svůj život, plný přepychu a pomyslel si: „Teď mám čtyři ženy, ale až umřu, zůstanu sám“. A požádal svou čtvrtou ženu:

– Miloval jsem tě víc než ty ostatní. Dával jsem ti to nejlepší, co jsem měl, chránil jsem tě jako poklad. Teď, když umírám, jsi ochotna následovat mě do říše mrtvých?

– Na to zapomeň! – odpověděla mu čtvrtá žena a bez jediného dalšího slova odešla z komnaty. Její slova byla jako kinžál vražený muži do srdce.

Zesmutnělý sultán se tázal své třetí ženě:

– Zbožňoval jsem tě celý život. Teď, když umírám, jsi ochotna jít se mnou do království stínů?

– To ne! – odpověděla mu třetí žena. – Život je tak krásný! Až zemřeš, chci se znovu vdát.

Sultán byl velmi sklíčený. Takovou bolest jeho srdce dosud nepoznalo. Tehdy oslovil svou druhou ženu:

– Vždycky jsem se k tobě obracel o pomoc. Vždycky jsi mi pomohla, bylas mi tím nejlepším rádcem. Teď, když umírám, budeš ochotna jít se mnou tam, kde naříkají blede stíny a prosí vládce duší o slitování?

– Velmi lituji, že tentokrát ti nemohu pomoci, – odpověděla mu druhá žena. – To největší, co pro tebe mohu udělat, je s poctami tě pohřbít.

Její odpověď působila na sultána jako tisíc hromů a tisíc blesků.

V tu chvíli uslyšel hlas:

– Půjdu s tebou a budu tě následovat až do konce!

Sultán pohlédl směrem toho hlasu a uviděl svou první ženu, uvadlou téměř k nepoznání. Cely ohromený pronesl:

– Měl jsem být k tobě pozornější, dokud jsem mohl!

Co každá z žen symbolizuje

Každý z nás má své čtyři ženy. Čtvrtá žena je naše tělo; je jedno, kolik času a péče mu věnujeme, aby vypadalo dobře; až zemřeme, nechá nás na holičkách. Naše třetí žena, to je kariéra, peníze, postavení, bohatství. Až zemřeme, získají je jiní. Druhou ženou je rodina a příbuzní. Není důležité, jak nám pomáhali, dokud jsme tu byli. Až zemřeme, bude to největší, co pro nás budou moci udělat – doprovodit nás do hrobu. Naší první ženou je duše. Často ji ignorujeme, když se honíme za úspěchy, za mocí, bohatstvím a potěšením. Bez ohledu na to zůstává duše tím jediným, kdo jde a půjde s námi všude tam, kam půjdeme my. Budeme-li o ni pečovat, budeme-li ji chránit a rozvíjet, můžeme tím dát světu i sobě samým ten nejkrásnější dar.

Anna Jahodová

Recepty našich hospodyň

Košíčky plněné ořechy - od paní Lidušky Navrátilové

Těsto: 14 dkg másla, 20 dkg hladké mouky, 10 dkg cukru, 2 žloutky, 1 lžice studené vody

Náplň: 4 žloutky, 15 dkg cukru, vanilkový cukr, citronová kůra. Vše ušleháme a pak přidáme 15 dkg mletých ořechů a 1 lžici kaka. Nakonec vmícháme sníh ze 4 bílků.

Těsto pečeme ve formičkách i s náplní ve středně vyhřáté troubě.

Děkujeme za recept. Ořechová sezóna je v plném proudu.

Veronika Dlabalová

Pozvánky

Misijní neděle

neděle 22. 10. 2017, den modliteb za misie

Dušíčková pobožnost

hřbitov Senice, neděle 05. 11. 2017 ve 14 hodin (v Cholině v 15 hodin)

Adorace vedená mládeží

kaple Odrlice, pátek 10. 11. 2017 od 20:00 hodin

Návštěva Sv. Mikuláše ve vašich domovech

Senice, úterý 05. 12. 2017 od 17 hodin – zájemci se mohou hlásit u Venduly Koupilové tel.: 733 313 286

Roráty

kostel Senice, pondělí 6:30, sobota 8:00

kaple Senička, čtvrtek 6:30

Výroba adventních věnečků na faře se snídání

fara Senice, sobota 02.12.2017

Anketa

Tentokrát jsem si pro vás připravila malou anketu. Ale nemusíte se bát, příště se opět můžete těšit na rozhovor s osobností naší farnosti.

Jelikož už se nám pomalinku ale jistě blíží konec jak liturgického tak i kalendářního roku, a všichni hodnotíme, co se nám letos podařilo víc a co míň. A já bych vás chtěla poprosit za celou redakci, která pro vás připravuje farní list, abyste nám pomohli s hodnocením. Proto mám pro vás připravenou anketu. Vyplněnou anketu pak vložte do označené krabičky pod kůr. Děkuji všem, kdo se zapojíte.

Jak často vydávat farní list?

1x ročně

2x ročně

5x ročně

Velikost písma?

Stejně

Zvětšit

Chtěli byste zařadit zajímavosti z kroniky farnosti?

Ano

Ne

Která rubrika je pro vás zajímavá? Prosím napište odpověď.

Dozvěděli jste se ve farním listu něco zajímavého, co jste ještě nevěděli?

Ano

Ne

Jakou novou rubriku byste uvítali? Prosím napište odpověď.

Vendula Koupilová

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml., Markéta Houdková, Josef Rozsypal ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz